

Dosarul nr. 2ra-929/23
2-17102650-01-2ra-03072023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (V. Severin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „S.Vartic” împotriva lui Strătilă Vasile, intervenienților accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Șapa Ludmila și Țărnă Victoria cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină, încasarea cheltuielilor de judecată și asistență juridică,

împotriva deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Andrei Briceac, în interesele apelantului Strătilă Vasile, succesori în drepturi Strătilă Andrei și Strătilă Victor și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2014, ÎI „S.Vartic” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Strătilă Vasile, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup”, Birourile executorilor judecătorești Șapa Ludmila și Țărnă Victoria cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și încasarea cheltuielilor de judecată și asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că ÎI „S.Vartic”, până la data de 20 aprilie 2011, a fost proprietarul bunurilor imobile situate în XXX cu nr.cadastrale: XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; 6453108.272.07; XXX.

A afirmat că a fost deposedată de dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile enunțate ca rezultat a următoarelor circumstanțe. Prin hotărârea din 13 iulie 2010 a Judecătoriei Orhei, s-a hotărât încasarea de la ÎI „S.Vartic” în folosul lui Piciugov Alexandru a împrumutului nerambursat în sumă de 300 000 de euro, dobândă în mărime de 8 000 de euro, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3000 de lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 3 000 de lei.

A invocat că întru executarea documentului executoriu nr.2-1322/10, emis de Judecătoria Orhei la data de 29 septembrie 2010, executorul judecătoresc Șapa Ludmila, prin încheierea nr.085-54/10 din 18 ianuarie 2011, a aplicat sechestrul pe bunurile imobile și pe următoarele bunuri mobile ale ÎI „S.Vartic”: 7 mese pătrate, 3 mese rotunde, 11 scaune din latic, 24 scaune din lemn cu metal, 1 complet din masă de lemn cu 2 scaune lungi; 4 complete din mese lungi cu câte 2 scaune lungi; 7 mese, 88 scaune, 7 bucăți de față de masă albă, 8 bucăți acoperire pentru scaune, 1 complet de perdele de culoare alb cu verde - bucăți, 8 bucăți în formă de candelabru cu 8 lămpi, 6 lustre candelabre cu 2 lămpi, 6 tablouri cu imagini din materie, sistem de încălzire (convector) – 5 bucăți, condiționar de model „Toshiba”, „Daiseikai” – 3 bucăți, tumbă cu sertar și 1 secție cu uși – 6 bucăți, încălzitor de apă; 20 mese, 3 lavoare din inox – 7 secții, 5 mese din inox pentru gătit, boiler pentru apă de 80 l – 1 bucată, de 100 l – 1 bucată, 1 mașină de spălat automat „Electrolux inspire”, 5 polițe, 1 cuptor electric „Unox”, gril – 1 bucată, aragaz „Gefest” – 1 bucată, 1 lavoar din inox, 13 scaune; 75 scaune, mobilă de antreu cu 152 cuiere, 2 lustre candelabru cu 2 lămpi, 1 oglindă dreptunghiulară, 1 tablou cu materie; mobilă din antreu, 2 secții cu ușă 1 secție cu cuier, încălzitor convector, tumbă pentru televizor, 1 televizor „Hyundai”, 1 televizor „Samsung”, masă pentru calculator, tumbă pentru sertare, poliță de perete 3 rafturi, dulap 3 secții, 1 oglindă, set pat cu 2 noptiere, set calculator: 1 monitor, 2 boxe audio, 1 procesor, 1 tastatură, 1 masă, 2 scaune lemn și materie, 1 încălzitor (convector), 1 boiler, 1 lavoar alb cu verde, 1 cadă.

A relatat că, la data de 22 februarie 2011, ÎI „S.Vartic” în persoana lui Sergiu Vartic și Strătilă Vasile, au încheiat un contract de arvună, în vederea vânzării-cumpărării imobilului ce aparținea ÎI „S.Vartic” enunțat mai sus. În baza contractului de arvună din 22 februarie 2011, ÎI „S.Vartic” a primit de la Strătilă Vasile 20 000 de euro. Contractul de vânzare-cumpărare urma să fie încheiat la data de 01 martie 2011 la prețul estimat a imobilului de 600 000 de euro.

La data de 20 aprilie 2011, printr-un acord de conciliere dintre ÎI „S.Vartic” și Piciugov Alexandru, în prezența executorului judecătoresc Șapa Ludmila, s-au înțeles că, proprietatea ÎI „S.Vartic” (și anume bunurile imobile ale acesteia) se transmit cu drept de proprietate creditorului Piciugov Alexandru, în contul stingerii datoriei în sumă de 308 000 de euro și 6 000 de lei, la fel pentru compensarea sumei de 650 495 de lei și 97 200 de euro ceea ce constituia datoria ÎI „S.Vartic” față de bancă, achitarea căreia și-a luat-o asupra sa Piciugov Alexandru. Astfel, la data de 20 aprilie 2011, prin încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila nr. 085-54/10, s-a dispus a transmite creditorului Piciugov Alexandru, cu drept de proprietate privată următoarele bunuri imobile cu nr. cadastrale XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; XXX; a permite Î.S. „Cadastru” a efectua înregistrarea dreptului de proprietate a lui Piciugov Alexandru asupra bunurilor indicate.

A notat reclamantul că, la data de 20 iunie 2011, Piciugov Alexandru și Strătilă Vasile, în baza contractului de schimb, au făcut schimbul între imobilele situate în XXX cu 3 nr. cadastrale XXX și imobilul situat în XXX, nr. cadastral XXX.

A menționat că, la data de 15 iulie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila, i-a transmis o somație lui Strătilă Vasile, prin care i-a fost atrasă atenția asupra faptului că, în încăperile procurate de către acesta se află bunurile mobile care aparțin ÎI „S.Vartic”, sechestrate prin încheierea sa nr.085-54/10 din 18 ianuarie 2011,

concomitent, solicitându-i-se să asigure păstrarea și integritatea acestora. La data de 01 septembrie 2011, ÎI „S.Vartic” în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo-Grup”, în persoana lui Strătilă Vasile, au încheiat un contract de colaborare, prin care au convenit să utilizeze în comun pe un termen de 12 luni spațiile comerciale în domeniul alimentației publice. Prin încheierea din 01 septembrie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila a dispus a ridica sechestrul aplicat conform procesului-verbal de sechestr nr. 085-54/10 din 19 ianuarie 2011 la fața locului pe bunurile mobile și imobile ale debitorului.

Concomitent, vizavi de cererea privind revendicarea bunurilor din posesie străină, reprezentantul reclamantei a indicat că, ÎI „S.Vartic” a înaintat cerere de chemare în judecată despre revendicare, reieșind din faptul că Strătilă Vasile posedă și folosește ilegal bunurile mobile proprietate a ÎI „S.Vartic”, care au rămas în bunul imobil din XXX ce i-a fost înstrăinat lui Strătilă Vasile prin intermediul lui Piciugov Alexandru, după expirarea contractului de colaborare din data de 01 septembrie 2011.

A accentuat că, bunurile imobile din litigiu nu au fost obiect de vânzare-cumpărare, dreptul de proprietate asupra lor a rămas a ÎI „S.Vartic”. Acest fapt rezultă din conținutul contractului de înstrăinare, din încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila de aplicare a sechestrului asupra acestora nr. 085- 54/10 din 18 ianuarie 2011, din somația executorului judecătoresc Șapa Ludmila din 15 iulie 2011 adresată lui Strătilă Vasile, prin care ultimul a fost obligat să le restituie proprietarului ÎI „S.Vartic”. În calitate de probă a dreptului său de proprietate asupra bunurilor în litigiu servește și contractul de colaborare din 01 septembrie 2011, dintre ÎI „S.Vartic”, în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo-Grup”, în persoana lui Strătilă Vasile.

Dreptul de proprietate al ÎI „S.Vartic” asupra bunurilor mobile nominalizate este un drept absolut, deoarece este recunoscut titularului său în raporturile cu ceilalți care sunt obligați să nu facă nimic de natură să-l încalce. Ori de câte ori bunul aflat în proprietatea unei persoane ajunge în deținerea sau posesiunea nelegitimă a alteia, proprietarul are dreptul la acțiunea în revendicare.

A susținut că dreptul de proprietate al ÎI „S.Vartic” asupra bunurilor mobile nominalizate are un caracter exclusiv. Astfel, proprietarul în exclusivitate ar trebui să posedă, să folosească și să dispună de atributele sale. Astfel, ÎI „S.Vartic” solicită să-i fie restituite bunurile mobile nominalizate. Consideră că și-a pierdut posesiunea asupra bunurilor mobile nominalizate odată cu expirarea termenului de folosire a lor (de 12 luni) în baza contractului de colaborare din 01 septembrie 2011. Bunurile mobile nominalizate sunt determinabile individual și se află fără un temei legal în posesiunea străină a lui Strătilă Vasile. Această acțiune în revendicare a proprietarului neposesor – ÎI „S.Vartic”, către posesorul neproprietar – Strătilă Vasile, este îndreptată spre restabilirea dreptului de posesiune ce-i aparține proprietarului și de care acesta a fost lipsit.

La data de 29 mai 2015, ÎI „S.Vartic” a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat obligarea lui Strătilă Vasile să-i restituie următoarele bunuri mobile: mese de lemn cu D - 1,20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 de lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); scaune - 165 bucăți 348 de lei/bucata = 57 420 de lei (factura fiscală nr. SW2260997 DIN 27.11.2009); tumbe cu sertar și o secție cu uși - 6 bucăți; lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți; lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți);

tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată); convectoare - 5 bucăți; condiționare de model „Toshiba” și „Daiseikai” - 3 bucăți (1 bucată = 20 997,08 de lei - factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006, 3 bucăți = 62991,24 lei); fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți); acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - 20 * 8) cu prețul de 124,25 lei pentru o bucată * 160 bucăți = 19 896 de lei; complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți; mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere – 16 400 de lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); oglindă dreptunghiulară - 1 bucată; lavoar de inox (7 secții) - 5 bucăți - 53207,35 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); mese de inox - 5 bucăți, 1 bucată = 3 294,61 de lei 4 bucăți = 11 506 de lei (factura fiscală nr. KX2470741); cuptor electric „Unox” - 1 bucată; aragaz „Gefest”, „Brest” de culoare albă - 1 bucată; boiler pentru apă - 1 bucată = 2 154,17 de lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); gril - 1 bucată; lavoar din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 436,28 de lei; scaune - 3 bucăți; mese din lemn - 2 bucăți (f. d. 75-77).

În susținerea acesteia, a indicat că, bunurile pretinse au fost identificate conform procesului-verbal de sechestrul nr.120-484/15 din 22 aprilie 2015 întocmit de executorul judecătoresc Țărnă Victoria la fața locului pe traseul Orhei Peresecina-Chișinău km 32, în prezența creditorului Vartic Sergiu, a debitorului Strătilă Vasile, a martorilor și a colaboratorilor de poliție, în baza titlului executoriu nr. 2-1325/14, emis de Judecătoria Orhei la 19 noiembrie 2014 cu privire la revendicarea bunurilor din posesie și folosință străină.

Ulterior, reprezentantul reclamantei, avocatul Angela Zlotea, a depus cerere de concretizare a cerințelor, iar în motivarea acesteia a concretizat bunurile ce constituie obiectul revindicării în prezenta speță indicând că, la fața locului au fost depistate și puse sub sechestrul, precum și confirmate prin facturi și registrul contabil, următoarele bunuri: -mese de lemn cu D - 1, 20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 de lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); -scaune - 165 bucăți – 348 de lei bucată = 57 420 de lei (factura fiscală nr. SW2260997 DIN 27.11.2009); -tumbe cu sertar și o secție cu uși - 6 bucăți – 2 240 de lei bucată = 13 440 de lei (factura fiscală nr.KX2025820 din 21.10.2009); -lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți – 656,23 de lei bucată =5 249,84 de lei; -lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți, cu costul de 1 041 de lei bucată (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți) = 8 328 de lei; -tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți, cu costul de 2 500 de lei bucată (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată) =17 500 de lei; -convectoare - 5 bucăți, costul la 1 unitate – 1 000 de lei=5 000 de lei; -condiționere de model „Toshiba” și „Daiseikai” - 3 bucăți - 1 bucată = 20 997,08 de lei = 62 991,24 de lei (factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006); -fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți), costul unei bucăți de 20 de lei =140 de lei, factura fiscală nr. FD 053126 din 10.11.2009); -acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - 20 x 8) cu prețul de 124,35 de lei pentru 1 bucată x 160 bucăți = 19 896 de lei (factura fiscală Seria BB nr. 858414); -complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți, cu costul unei bucăți de 179,20 de lei =1433,06 de lei (factura fiscală nr. 053126 din 10.11.2009); -mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere – 16400 de lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); -oglină dreptunghiulară pentru antreu - 1 bucată=3 800 de lei; -lavuar (spălătorie) de inox cu 2 secții - 3 bucăți la prețul

1 bucăți de 4 063,91 de lei, în sumă totală de 12 191,73 de lei; -mese de inox - 5 bucăți dintre care: 1 bucată cu costul de 3 294,61 de lei și 4 bucăți cu costul total al acestora de 11 506 de lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); -cuptor electric „inox” - 1 bucată = 42 682 de lei (factura fiscală nr.Kx240741 din 27.11.2009); 6 - aragaz „Gefest-Brest” de culoare albă - 1 bucată=3 800 de lei; -boiler pentru apă - 1 bucată = 2 154,17 de lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); -gril (mangal)- 1 bucată=1 600 de lei; -lavoar (spălătorie) din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 435,28 de lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); scaune - 3 bucăți -1 bucată 1 000 de lei = 3 000 de lei; -mese din lemn - 2 bucăți, cu costul unei bucăți de 712 de lei =1 424 de lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, corectată prin încheierea din 01 aprilie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „S.Vartic”, s-a obligat Vasile Strătilă să restituie ÎI „S.Vartic” următoarele bunuri mobile în natură: - mese de lemn cu D - 1,20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); scaune - 165 bucăți - 348 lei bucată = 57 420 lei (factura fiscală, nr. SW2260997 din 27.11.2009); - tumbe cu sertar și o secție cu ușă - 6 bucăți - 2 240 lei bucată = 13 440 lei (factura fiscală nr.KX2025820 din 21.10.2009); lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți - 656,23 lei bucată = 5 249,84 lei; lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți, cu costul de 1 041 lei bucată (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți) = 8 328 lei; tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți, cu costul de 2 500 lei bucată (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată) =17 500 lei; convectore - 5 bucăți, costul la 1 unitate - 1000 lei = 5000 lei; condiționere de model „Toshiba” și „Daiseikai” - 3 bucăți - 1 bucată = 20 997,08 lei = 62 991,24 lei (factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006); fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți), costul unei bucăți de 20 lei = 140 lei, 6 factura fiscală nr. FD 053126 din 10.11.2009); acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - 20 x 8) cu prețul de 124,35 lei pentru 1 bucată x 160 bucăți = 19 896 lei (factura fiscală Seria BB nr. 858414); complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți, cu costul unei bucăți de 179,20 lei = 1 433,06 lei (factura fiscală nr. 053126 din 10.11.2009); mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere - 16 400 lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); oglindă dreptunghiulară pentru antreu - 1 bucată = 3 800 lei; lavoar de inox cu 2 secții - 3 bucăți la prețul 1 bucăți de 40 63,91 lei, în sumă totală de 12 191,73 lei; mese de inox - 5 bucăți dintre care: 1 bucată cu costul de 3 294,61 lei și 4 bucăți cu costul total al acestora de 11 506 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); cuptor electric „inox” - 1 bucată = 42 682 lei (factura fiscală nr.Kx240741 din 27.11.2009); - aragaz „Gefest-Brest” de culoare albă - 1 bucată = 3 800 lei; - boiler pentru apă - 1 bucată = 2154,17 lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); gril (mangal) - 1 bucată = 1 600 lei; lavoar din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 435,28 lei (factura fiscală nr.KX2470741 din 27.11.2009); scaune - 3 bucăți - 1 bucată 1 000 lei = 3 000 lei; - mese din lemn - 2 bucăți, cu costul unei bucăți de 712 lei = 1 424 lei. S-a încasat de la Vasile Strătilă, în beneficiul ÎI „S.Vartic”, cheltuielile de judecată în mărime de 4 700 de lei, cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel și cheltuielile suportate de reclamant pentru asistența juridică în mărime de 7 000 de lei.

S-a încasat de la Vasile Strătilă, în beneficiul statului taxă de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 10 847,57 de lei.

S-a comunicat că măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea de asigurarea acțiunii din 19 noiembrie 2015, se menține până la definitivarea prezentei hotărâri.

La 21 ianuarie 2019, Vasile Strătilă fiind reprezentat de avocatul Andrei Briceac, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă integral acțiunea, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Andrei Briceac, în interesele apelantului Vasile Strătilă.

S-a casat hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țărnă cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la ÎI „S.Vartic” în beneficiul lui Vasile Strătilă suma de 2 000 de lei, în contul restituirii taxei de stat achitată la depunerea cererii de apel.

S-a încasat de la ÎI „S.Vartic” în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 6 155 de lei.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele ÎI „S. Vartic”, s-a casat decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea depusă de către avocatul Gîlca Ilie, în interesele ÎI „S. Vartic” cu privire la înlocuirea succesoriului în drepturi.

S-a suspendat procesul, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ÎI „S. Vartic” împotriva lui Strătilă Vasile, intervenient accesoriu SRL „Dispo-Grup”, Executorul judecătorec Șapa Ludmila și Executorul judecătorec Țărnă Victoria, privind revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină, compensarea cheltuielilor de judecată, până la identificarea moștenitorilor.

Prin încheierea din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a reluat procesul în ordine de apel, în cauza civilă intentată la cererea de chemare înaintată de ÎI „S.Vartic” împotriva lui Strătilă Vasile, intervenient accesoriu SRL „DispoGrup”, Executorul judecătorec Șapa Ludmila și Executorul judecătorec Țărnă Victoria, privind revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Andrei Briceac, în interesele apelantului Strătilă Vasile, succesori în drepturi Strătilă Andrei și Strătilă Victor și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru decide astfel instanța de apel a reținut că, din înscrisurile probatorii anexate la materialele dosarului, rezultă că, la data de 22 februarie 2011 ÎI „S. Vartic” în persoana lui Sergiu Vartic și Strătilă Vasile, au încheiat un contract de arvună, în

vederea vânzării-cumpărării imobilului ce aparținea ÎI „S.Vartic”. În baza contractului de arvună din 22 februarie 2011, ÎI „S. Vartic” a primit de la Strătilă Vasile 20 000 de euro. Contractul de vânzare-cumpărare urma să fie încheiat la data de 01 martie 2011 la prețul estimat a imobilului de 600 000 de euro. La data de 20 aprilie 2011, printr-un acord de conciliere dintre ÎI „S.Vartic” și Piciugov Alexandru, în prezența executorului judecătoresc Șapa Ludmila, s-au înțeles că, proprietatea ÎI „S. Vartic” se transmite cu drept de proprietate creditorului Piciugov Alexandru, în contul stingerii datoriei în sumă de 308 000 de euro și 6 000 de lei, la fel pentru compensarea sumei de 650 495 de lei și 97 200 de euro ceea ce constituia datoria ÎI „S. Vartic” față de bancă, achitarea căreia și-a luat-o asupra sa Piciugov Alexandru.

Curtea de apel Chișinău a menționat că lui Piciugov Alexandru i-au fost transmise doar bunurile imobile care au aparținut ÎI „S. Vartic” nu și bunurile mobile care se aflau în acesta. Faptul dat rezultă inclusiv din declarațiile administratorului ÎI „S.Vartic”, Sergiu Vartic, dar și ale lui Piciugov Alexandru audiat în prima instanță. Mai mult, din înscrisurile probatorii anexate la dosar, s-a reținut că, la data de 20 iunie 2011, Piciugov Alexandru și Strătilă Vasile, în baza contractului de schimb, au făcut schimbul între imobilele situate în XXX cu nr. cadastrale XXX și imobilul situat în XXX, nr. cadastral XXX.

Totodată, din actele cauzei s-a reținut că, la data de 15 iulie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila, i-a transmis o somație lui Strătilă Vasile, prin care i-a fost atrasă atenția asupra faptului că, în încăperile procurate de către acesta se află bunurile mobile care aparțin ÎI „S. Vartic”, sechestrate prin încheierea sa nr. 085-54/10 din 18 ianuarie 2011, concomitent, solicitând-i-se să asigure păstrarea și integritatea acestora.

Astfel, instanța de apel constată ca fiind corectă și întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la admiterea integrală a acțiunii or, bunurile imobile în litigiu, revendicarea cărora o solicită reclamantul nu au fost obiect de vânzare-cumpărare, dreptul de proprietate asupra lor a rămas a ÎI „S.Vartic”, or, acest fapt, rezultă din conținutul contractului de înstrăinare, din încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila de aplicare a sechestrului asupra acestora nr. 085-54/10 din 18 ianuarie 2011, din somația executorului judecătoresc Șapa Ludmila din 15 iulie 2011 adresată lui Strătilă Vasile, prin care ultimul a fost obligat să le restituie proprietarului ÎI „S. Vartic”.

De asemenea, prin acțiunile pârâtului, Strătilă Vasile, ÎI „S. Vartic” și-a pierdut posesiunea asupra bunurilor mobile nominalizate odată cu expirarea termenului de folosire a lor (de 12 luni) în baza contractului de colaborare din 01 septembrie 2011. La fel, în calitate de probă a dreptului reclamantei de proprietate asupra bunurilor în litigiu, a servit și contractul de colaborare din 01 septembrie 2011, încheiat între ÎI „S. Vartic”, în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo-Grup”, în persoana lui Strătilă Vasile.

Or, dreptul de proprietate este dreptul subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunurilor sale. Dreptul de proprietate al ÎI „S. Vartic” asupra bunurilor mobile nominalizate este un drept absolut, deoarece este recunoscut titularului său în raporturile cu ceilalți care sunt obligați să nu facă nimic de natură să-l încalce. Ori de câte ori bunul aflat în proprietatea unei persoane ajunge în deținerea sau posesiunea nelegitimă a alteia, proprietarul are dreptul la acțiunea în revendicare.

A menționat că dreptul de proprietate asupra bunurilor litigioase, mai rezultă și din conținutul contractelor de înstrăinare din 22 februarie 2011, factura de înștiințare a imobilului, din încheierea de aplicare a sechestrului nr.085-54/10 din 10 august 2011 a executorului judecătoresc Șapa Ludmila, din conținutul somației expediate de către executorul Șapa Ludmila din 15 iulie 2011 adresată lui Strătilă Vasile, prin care acesta a fost somat să asigure păstrarea și integritatea bunurilor. Prin procesul-verbal de sechestru din 22 aprilie 2015 întocmit de executorul judecătoresc Țărnă Victoria s-a confirmat existența în localul respectiv a mobilierului, inventarului, adică a bunurilor mobile sechestrate încă prin încheierea de sechestru nr.085-54/10 din 18 ianuarie 2011, a executorului judecătoresc Șapa Ludmila.

A indicat că argumentele părții apelante cu privire la faptul că bunurile în cauză i-ar aparține nu pot fi reținute de către instanța de apel, în situația în care acesta nu a prezentat în condițiile art. 118 din Codul de procedură civilă, nici o probă pertinentă, concludentă și utilă în susținerea argumentului în cauză, astfel acest argument este unul formal. Or, apelantul, cât și succesorii acestuia nu au dovedit dreptul de proprietate asupra bunurilor solicitate spre revendicare de către ÎI „S.Vartic” și proveniența acestora în contrapondere cu probele de proveniență a acestora prezentate de reprezentantul ÎI „S. Vartic”, și anume facturile fiscale prezentate de ultima care au fost anexate la materialele dosarului, copiile din registrele contabile.

A mai invocat instanța de apel că potrivit art. 83 alin. (2), art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 3 al. (1) lit. a) al Legii taxei de stat, instanța de judecată a considerat necesar a încasa de la Vasile Strătilă, în beneficiul statului taxă de stat neachitată de reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 10700,81 de lei. Având în vedere că, pretențiile reclamantei au fost admise integral, prin urmare și cheltuielile de judecată au fost compensate, proporțional pretențiilor admise, prin prisma art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel instanța corect a dispus încasarea de la pârâtul Strătilă Vasile, cheltuielile de judecată în mărime de 4 700 de lei, suportate de reclamantă cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel. Prin urmare, sub aspectul necesității și rezonabilității cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul a conchis că prima instanță corect a admis cerința, încasând suma de 7 000 de lei.

La 20 iunie 2023, Strătilă Victor și Strătilă Andrei, au depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu dispunerea remiterii spre examinare în instanța de apel a cauzei, într-un alt complet de judecată, pe motivul necitării recurenților.

În motivarea recursului au invocat temeiul de drept prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) și art. 432 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă, în special instanța de apel pe lângă faptul că nu a comunicat recurenților despre data și locul judecării cauzei, aceștia nefiind citați, precum și că aceasta în mod eronat a aplicat normele de drept material, greșit a apreciat circumstanțele pricinii, fără a da apreciere corespunzătoare probelor din dosar.

Au menționat că intimatul nu a demonstrat dreptul de proprietate asupra bunurilor pretinse, or simpla declarație făcută în cererea de chemare în judecată că bunurile cu pricina nu au fost obiect de vânzare-cumpărare, proprietatea lor rămânând după ÎI „S.Vartic” nu poate servi drept probă sau declarație care să fie pusă la baza unei

hotărâri. Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel, nu au dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Au concluzionat că soluția instanței de fond și cea de apel sunt greșite, rezultate din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Au remarcat că ÎI „S.Vartic” deși prin lege are statut de o persoană fizică, însă este obligat să țină evidența contabilă, de a efectua inventarieri anuale și a depune declarații fiscale trimestriale și anuale, și anume conform Legii cu privire la contabilitate nr. 113 din 27 aprilie 2007. Totodată, în fiecare an fiscal ÎI „S.Vartic” era obligată de a efectua inventarierea bunurilor cu indicarea în actul de inventariere a locului aflării lor. Din aceste considerente, constată că instanțele ierarhic inferioare nu au dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Au specificat că instanța de apel nu a examinat în întregime toate argumentele invocate de recurenți, iar instanțele s-au expus doar asupra pretențiilor formulate, ceea ce corespunzător este o încălcare a preeminenței dreptului, care constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 alin. 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului. Astfel, instanța de apel a demonstrat o lipsă de imparțialitate, în favoarea unei părți, încălcând drepturile sale.

Au relatat că recurentul Strătilă Andrei, la momentul judecării cauzei în instanța de apel se afla în România, nefiind citat nici măcar prin intermediul poștei electronice, nici nu i-a fost comunicată decizia instanței de apel. Cu referire la recurentul Strătilă Victor, acesta fiind domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova, nu a fost citat legal, iar decizia a fost expediată doar prin intermediul poștei electronice.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 februarie 2023.

La 28 aprilie 2023, copia deciziei din 21 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul poștei electronice fapt confirmat prin extrasul respectiv (f.d. 133, vol.III).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei, la 20 iunie 2023, s-a depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 04 iulie 2023, a expediat în adresa intimaților copia recursului declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 156, vol.III), însă referință până la data examinării recursului nu a fost depusă de către nici un participant la proces.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.

246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Strătilă Victor și Strătilă Andrei.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc